

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobkyně: **Asociace výrobců klinické výživy, zájmové sdružení právnických osob**
sídlem Budínova 2464/2b, 180 00 Praha 8
zastoupené advokátem Mgr. Mojmírem Přívarou
Kovářská 1253/4, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2018, č. j. 56719/18/5100-41456-711232

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2018, č. j. 56719/18/5100-41456-711232, a rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 6 ze dne 20. 3. 2017, č. j. 1619919/17/2006-51523-110545, **se zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Mojmíra Přívary, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro

Prahu 6 (dále jen „správce daně“), ze dne 20. 3. 2017, č. j. 1619919/17/2006-51523-110545 (dále jen „platební výměr“).

2. Platebním výměrem vyměřil správce daně podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „ZDPH“), pokutu za nepodání kontrolního hlášení ani v náhradní lhůtě za období leden 2016, a to v částce 50 000 Kč. Správce daně shledal, že žalobkyně nepodala kontrolní hlášení v náhradní lhůtě do 11. 5. 2016.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval předchozí průběh správního řízení a shrnul odvolací námitky žalobkyně. Žalovaný uvedl, že správce daně vyzval žalobkyni výzvou ze dne 4. 5. 2016 k podání kontrolního hlášení za leden 2016 v náhradní lhůtě 5 pracovních dnů od oznámení výzvy, neboť zjistil z kontrolního hlášení jiného plátce záznam o přijatých zdanitelných plněních od žalobkyně. Výzva byla žalobkyni doručena dne 6. 5. 2016, přičemž žalobkyně reagovala tzv. nulovým kontrolním hlášením až dne 17. 5. 2016. Dne 20. 3. 2017 byl správcem daně vydán platební výměr, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 50 000 Kč dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH.
4. K odvolací námitce žalobkyně, že jí nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení, a proto je uložení pokuty nezákonné, žalovaný uvedl, že žalobkyně měla v takovém případě výzvě správce daně vyhovět podáním tzv. nulového kontrolního hlášení prostřednictvím volby „Rychlá odpověď na výzvu: „Nemám povinnost podat kontrolní hlášení“ dostupné na Daňovém portálu Finanční správy ČR. Žalovaný dále poukázal na to, že dne 29. 7. 2016 nabyl účinnosti zákon č. 243/2016 Sb., kterým bylo do ZDPH doplněno ustanovení § 101k, na základě kterého má plátce daně možnost požádat o prominutí pokuty. Podle přechodných ustanovení čl. XXXIV odst. 6 zákona č. 243/2016 Sb., je § 101k ZDPH aplikovatelný i na pokuty vzniklé do doby účinnosti této novely.
5. Žalovaný dodal, že pokuty uložené dle § 101h ZDPH související s kontrolním hlášením, jsou pokuty, k nimž je plátce povinen vždy, pokud svým jednáním nebo naopak nečinností naplní podmínky uvedené v tomto ustanovení. Jedná se o pokuty, které vznikají přímo ze zákona. Dle žalovaného v případě žalobkyně podmínky pro uložení pokuty naplněny byly. Žalovaný uvedl, že kontrolní hlášení je daňovým tvrzením a podle § 135 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) má povinnost podat daňové tvrzení každý subjekt, kterému to ukládá zákon, nebo který je k tomu vyzván správcem daně. Pokud by se s poskytováním služby, o kterou se jednalo, nepojila povinnost podat kontrolní hlášení, přesto by byla žalobkyně povinna splnit povinnost uloženou výzvou, a to v příslušné lhůtě.

III. Žaloba

6. Žalobkyně v podané žalobě shrnula dosavadní průběh správního řízení a formulovala následné žalobní námitky.
7. Žalobkyně namítala, že jí nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení v termínu do 25. 2. 2016, a proto jí nevznikla ani povinnost podat kontrolní hlášení v náhradní lhůtě. Žalobkyně uvedla, že z daňového dokladu č. 15/11/21 ze dne 31. 12. 2015 (kde je dodavatelem společnost B. Braun Medical s.r.o.), vyplývá, že datum uskutečnění zdanitelného plnění je 31. 12. 2015 a splatnost daňového dokladu je 14. 1. 2016. Podle § 21 odst. 1 ZDPH je plátce povinen daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to

ke dni, který nastal dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 21 odst. 4 písm. a) ZDPH při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu. Podle ZDPH ve znění novely 360/2014 Sb. byla povinnost podat kontrolní hlášení stanovena poprvé za zdaňovací období leden 2016 s tím, že povinnost podat kontrolní hlášení byla stanovena nejpozději do 25. 2. 2016. Dle žalobkyně nebylo předmětné plnění uskutečněno dne 14. 1. 2016, jak nesprávně uvedl odběratel služeb. Den 14. 1. 2016 je datum splatnosti daňového dokladu. Žalobkyně je proto

přesvědčena, že neměla vůbec povinnost podat kontrolní hlášení, a to ani v náhradní lhůtě, proto je uložená pokuta dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH nezákonná.

8. Žalobkyně považuje argumentaci žalovaného, dle níž se pokuta váže na to, že žalobkyně nereagovala na výzvu správce daně, za nesprávnou a nezákonnou. Dle žalobkyně ZDPH nespojuje povinnost zaplatit uloženou pokutu pouze se skutečností, že daňový subjekt nereaguje na výzvu k doložení kontrolního hlášení v náhradní lhůtě, když žádnou takovou povinnost nemá. Žalobkyně tedy neporušila žádnou povinnost dle ZDPH.
9. Žalobkyně uvedla, že se správcem daně telefonicky komunikovala v tom smyslu, že nemá za uvedené období povinnost podat kontrolní hlášení. Správce daně na toto sdělení nijak nereagoval.
10. Dle žalobkyně je uložení pokuty čistě formalistické a navíc se jedná o pokutu nepřiměřenou vzhledem k závažnosti pochybení na straně žalobkyně.
11. Žalobkyně s ohledem na uvedené navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu. Na svých závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí setrval. Žalovaný zopakoval, že jelikož správce daně vydal výzvu k podání kontrolního hlášení, měla žalobkyně povinnost na ni reagovat. Takovou povinnost měla i v případě, že se s poskytnutím služby, o kterou se jednalo, nepojila povinnost podat kontrolní hlášení. Žalobkyně byla poučena, že pokud je toho názoru, že jí povinnost podat kontrolní hlášení nevznikla, měla výzvě vyhovět podáním tzv. nulového kontrolního hlášení.
13. Žalovaný dále uvedl, že tvrzení žalobkyně stran toho, že komunikovala se správcem daně, je velmi nekonkrétní a neprůkazné. Z jejího tvrzení nevyplývá, kdy správce daně kontaktovala, co bylo obsahem komunikace a jakým způsobem správce daně „nereagoval“. V případě, že žalobkyně kontaktovala po obdržení výzvy správce daně, nemá tato skutečnost vliv na upuštění od vymáhání povinnosti podat kontrolní hlášení.
14. K poslední žalobkyní námitce žalovaný uvedl, že správce daně nemá diskreční oprávnění, které by mu umožňovalo zohlednit okolnosti vedoucí k nepodání kontrolního hlášení a odchýlit se od výše pokuty stanovené v § 101h ZDPH. Výše pokuty je určena fixní částkou, přičemž správce daně nemůže její výši ovlivnit. K posouzení individuálních příčin, které vedly k nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení, slouží institut prominutí pokuty podle § 101k ZDPH.
15. Žalovaný proto navrhnul zamítnutí žaloby.

16. V doplnění vyjádření ze dne 18. 8. 2020 žalovaný uvedl, že žalobkyni byla pokuta prominuta, a to rozhodnutím správce daně ze dne 11. 4. 2019, č. j. 3306598/19/2008-52522-111291. V reakci na toto sdělení žalobkyně k výzvě soudu v podání ze dne 20. 9. 2020 uvedla, že prominutí pokuty nezhojilo nezákonnost napadeného rozhodnutí a že na projednání žaloby trvá.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Pro úplnost pak soud podotýká, že prominutí uložené pokuty se nijak nedotklo existence napadeného rozhodnutí – předmět řízení je proto stále dán.
18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu

v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O podané žalobě přitom soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, protože s tímto postupem účastníci řízení souhlasili. Soud rovněž neshledal potřebu provádět dokazování nad rámec obsahu správního spisu, z něhož soud vychází.

19. Podle § 101c odst. 1 písm. a) a b) ZDPH ve znění účinném do 30. 6. 2017 „*[p]látce je povinen podat kontrolní hlášení, pokud a) uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal úplatu přede dnem uskutečnění tohoto plnění, b) přijal zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo poskytl úplatu přede dnem uskutečnění tohoto plnění, [...]*“
20. Podle § 21 odst. 1 ZDPH ve znění účinném do 30. 6. 2017 „*[d]aň je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.*“
21. Podle § 21 odst. 4 písm. a) ZDPH ve znění účinném do 30. 6. 2017 „*[p]ři poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve.*“
22. Podle 101e odst. 1 ZDPH „*[p]látce, který je právnickou osobou, podává kontrolní hlášení za kalendářní měsíc, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.*“
23. Podle § 101g odst. 1 ZDPH „*[n]ebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy.*“
24. Podle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH „*[p]okud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v náhradní lhůtě.*“
25. Podle § 101k odst. 1 ZDPH „*[p]látce je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty podle § 101h odst. 1 písm. b) až d).*“

26. Podle § 101k odst. 2 ZDPH *„[s]právce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu podle odstavce 1, pokud k nepodání kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem plátce.“*
27. Mezi stranami je sporné, zda lze pokutu dle § 101h ZDPH uložit i v případě, že povinnost podat kontrolní hlášení plátcí DPH vůbec nevznikla.
28. V první řadě bylo třeba posoudit, zda žalobkyni povinnost podat kontrolní hlášení vznikla, či nikoliv. Z faktury č. 15/11/21 vystavené žalobkyní jakožto dodavatelem společnosti B. Braun Medical s.r.o. jakožto odběrateli vyplývá, že zdanitelné plnění bylo uskutečněno dne 31. 12. 2015 se splatností dne 14. 1. 2016. Faktura byla vystavena dne 31. 12. 2015.
29. Podle § 21 odst. 4 písm. a) ZDPH ve znění účinném do 30. 6. 2017 se při poskytnutí služby zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu, a to tím dnem, který nastane dříve. V tomto případě byl dnem poskytnutí služby i vystavení daňového dokladu den 31. 12. 2015 (jiný den poskytnutí služby z daňového dokladu nevyplývá), což je tedy den, kdy došlo k uskutečnění zdanitelného plnění. Podle § 21 odst. 4 písm. a) ZDPH ve znění účinném do 30. 6. 2017 byla žalobkyně povinna daň přiznat právě k tomuto dni, tedy ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.
30. K uskutečnění zdanitelného plnění tak došlo ještě před účinností zákona č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „**zákon č. 360/2014 Sb.**“), jimž byl zaveden institut kontrolního hlášení.
31. V souladu s přechodným ustanovením čl. II odst. 1 zákon č. 360/2014 Sb., dle něž se pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vznikla plátcům DPH povinnost podávat kontrolní hlášení od 1. 1. 2016, a to v souvislosti se zdanitelným plněním uskutečněným nejdříve od stejného data.
32. Z uvedeného vyplývá, že žalobkyně neměla dle § 101c ZDPH povinnost podat kontrolní hlášení za období leden 2016, neboť v daném měsíci žádné zdanitelné plnění uskutečněno nebylo. To ostatně žalovaný přímo nerozporoval. Odkázat lze rovněž na důvodovou zprávu k zákonu č. 360/2014 Sb., konkrétně k § 101c odst. 1 ZDPH, která jasně uvádí, že *„kontrolní hlášení rovněž nepodává plátce, který neuskutečnil za kalendářní měsíc žádné zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku.“*
33. Zůstává otázkou, zda v případě, kdy žalobkyni povinnost podat kontrolní hlášení nevznikla, byly naplněny zákonné podmínky pro uložení pokuty dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH. Jinými slovy, zda se uložení pokuty dle zmíněného ustanovení váže již na samotnou absenci reakce, či opožděnou reakci na výzvu správce daně dle § 101g odst. 1 ZDPH bez ohledu na povinnost podat kontrolní hlášení.
34. Soud v první řadě připomíná, že § 101h odst. 1 ZDPH upravuje celkem čtyři situace, v nichž lze pokutu uložit; stanoví, že *„(p)okud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši*

- a) 1 000 Kč, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván,
- b) 10 000 Kč, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván,
- c) 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení, nebo
- d) 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v náhradní lhůtě.“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem).

35. V případě všech čtyř situací tak podle návětí citovaného ustanovení platí, že pokuta je vázána na nepodání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě. K tomu pak přistupují další okolnosti uvedené pod písm. a) – d), jež jsou odstupňovány závažností daného pochybení. Jinými slovy je tak vznik povinnosti zaplatit pokutu (naplnění konkrétní skutkové podstaty) podmíněn splněním dvou kumulativně stanovených předpokladů: i) nepodáním kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě a ii) naplněním některé ze situací pod písm. a) – d).
36. Pro nyní projednávanou věc rozhodný § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH konkrétně dopadá na případy, kdy plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě a následně jej nepodá ani přes výzvu správce daně v náhradní lhůtě podle § 101g odst. 1 ZDPH. Již jen z gramatického výkladu tohoto ustanovení je přitom zjevné, že stejně jako u písm. a) – c) je předpokladem uložení pokuty nepodání kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě a následně přes výzvu ani v náhradní lhůtě. Pro naplnění zákonných předpokladů pro uložení pokuty je proto podle soudu nezbytné naplnění obou těchto podmínek, tj. jednak porušení „primární“ povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě a dále nepodání kontrolního hlášení ani v náhradní lhůtě. Tomu ostatně napovídá i užití spojky „ani“, již bylo užito jednoznačně ve smyslu slučovacím.
37. Z uvedeného tak vyplývá, že sankční mechanismus stanovený v § 101h odst. 1 ZDPH se váže na povinnost podat kontrolní hlášení. Tento výklad podle soudu podporuje i důvodová zpráva k zákonu č. 360/2014 Sb., jež k § 101h odst. 1 ZDPH především uvádí, že „*odstavec 1 stanovuje pokutu za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení nebo následné kontrolní hlášení*“. Ve vztahu ke druhé situaci pod písm. b), jež řeší to, kdy je kontrolní hlášení podáno v náhradní lhůtě, pak důvodová zpráva hovoří o donucení k nápravě. Z toho lze dovodit, že zde musí existovat určitá primární povinnost

kontrolní hlášení podat, jež nebyla dodržena a již je třeba napravit (jinak by bylo nesmyslné ukládat pokutu v případě řádné reakce na výzvu správce daně). Stejná logika se s ohledem na totožné návětí nutně uplatní i ve vztahu k písm. d) citovaného ustanovení.

38. V tomto ohledu soud připomíná, že povinnost podat kontrolní hlášení má plátce DPH pouze tehdy, pokud uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal úplatu přede dnem uskutečnění tohoto plnění anebo přijal zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo poskytl úplatu přede dnem uskutečnění tohoto plnění. Plátcí DPH, kteří žádné zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku neuskutečnili, takovou povinnost nemají.
39. Jestliže přitom soud výše dospěl k závěru, že sankce podle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH má být ukládána v případě, kdy plátce DPH i) nesplní svou povinnost podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě a ii) tak neučiní ani v náhradní lhůtě, pak pokud alespoň jedna z těchto podmínek nebyla splněna, povinnost zaplatit pokutu vůbec nevznikla. Pakliže žalobkyně, jak soud dovodil shora, nebyla povinna kontrolní hlášení za leden 2016 podat, je tedy podle

soudu bez významu, zda následně respektovala výzvu správce daně či nikoli. Povinnost uhradit pokutu ji jednoduše nemohla vzniknout.

40. Z tohoto důvodu podle soudu neobstojí argumentace žalovaného ustanovením § 135 odst. 1 daňového řádu, podle něhož daňovému subjektu vzniká povinnost podat řádné daňové tvrzení, jestliže tuto povinnost ukládá zákon, nebo jestliže je k tomu správcem daně vyzván. V obecné rovině sice platí, že povinnost podat daňové tvrzení (a potažmo pak i kontrolní hlášení) vzniká i na základě výzvy správce daně, nicméně tato skutečnost nemůže překlenout znění § 101h odst. 1 ZDPH, jenž uložení pokuty váže primárně na porušení povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě. I kdyby tak soud skutečně dospěl k závěru, že žalobkyně byla vzhledem k § 135 odst. 1 daňového řádu povinna respektovat výzvu správce daně (a že tedy porušila povinnost podat kontrolní hlášení v náhradní lhůtě), nezměnilo by to nic na závěru, že druhá podmínka předpokládaná samotným návětím § 101h odst. 1 ZDPH splněna nebyla. Ze znění zákona přitom v žádném případě neplyne, že by bylo možno sankci uložit pouze za pozdní reakci na výzvu správce daně bez ohledu na to, zda má plátce povinnost kontrolní hlášení podat. Pokud by tomu tak bylo, zákonné ustanovení by muselo znít např. tak, že „pokud plátce neodpoví na výzvu správce daně ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč.“
41. Takový názor nelze dovodit ani z judikatury správních soudů. V rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 Afs 206/2018 - 27, Nejvyšší správní soud sice uvedl, že na výzvu správce daně je třeba reagovat, i kdyby byly nejasnosti objasněny na základě podání kontrolního hlášení jiného subjektu, nebo pokud byly tyto pochybnosti již rozptýleny. Nicméně, i v případě, kterým se zabýval Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku, měl plátce DPH povinnost kontrolní hlášení podat. Nejvyšší správní soud ostatně uvedl, že „*ustanovení § 101h odst. 1 zákona o DPH nekonstruuje udělení pokuty jakožto sankci za neodstranění pochybností správce daně, ale za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě.*“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem)
42. Jakkoli přitom soud vnímá a respektuje účel právní úpravy kontrolního hlášení, kterým je zájem na včasnosti zjištění správcem daně požadovaných údajů (srov. bod 59 a 60 nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 32/15), nelze podle něj podmínky pro ukládání pokut dle § 101h odst. 1 ZDPH, jako sankcí trestní povahy, rozšiřovat nad rámec zákonné úpravy. Takový postup by nepochybně byl v rozporu se zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, jež rozšiřování podmínek odpovědnosti za trestní či správní (potažmo daňové) delikty nad rámec stanovený zákonem zapovídá.
43. A přestože si je soud vědom, že žalobkyně mohla na výzvu správce daně reagovat tzv. nulovým kontrolním hlášením ve stanovené lhůtě, a to prostřednictvím formuláře a odpovědi „Rychlá odpověď na výzvu,“ volba „Nemám povinnost podat kontrolního hlášení (KH)“; viz např. http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-placeni-dani/2015_Pokyny-k-vyplneni-kontrolniho-hlaseni-DPH.pdf, zákonné podmínky pro uložení pokuty dle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH naplněny nebyly. Vydaný platební výměr a potažmo i napadené rozhodnutí jsou proto nezákonné.
44. Co se týče námitky stran komunikace se správcem daně ohledně povinnosti podat kontrolní hlášení, žalobkyně ji nijak konkrétně nespecifikovala. Neuvedla, co bylo přesně obsahem komunikace, kdy k ní došlo a zejména, jaké právní závěry z toho vyvozuje. Kromě toho není s ohledem na výše uvedené tato žalobní námitka relevantní, neboť soud napadené rozhodnutí zrušil.

45. Žalobní námitka, dle níž byla uložena sankce nepřiměřená, není rovněž relevantní, jelikož pokuta neměla být vůbec uložena. Přesto je vhodné dodat, že správní orgán nemá žádnou možnost správního uvážení o výši pokuty dle § 101h ZDPH, neboť ta je dána zákonem fixně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 Afs 206/2018 - 27). Žalobkyni byla navíc pokuta rozhodnutím správce daně ze dne 11. 4. 2019, č. j. 3306598/19/2008-52522-111291 prominuta a fakticky ji vůbec nezaplatila.

VI. Závěr a náklady řízení

46. Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Napadené rozhodnutí proto pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu postupu (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Současně soud zrušil i platební výměr správce daně podle § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť ten neměl být vůbec vydán a nezákonnost nelze napravit jinak, než jeho zrušením.
47. V dalším postupu pak vyjde žalovaný ze shora předestřených závěrů zdejšího soudu, podle nichž nebylo možné v daném případě pokutu podle § 101h odst. 1 písm. d) ZDPH vůbec uložit. Právním názorem soudu je správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
48. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. V řízení úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, a proto jí soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, odměně za 2 úkony právní služby [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu – žaloba] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 6 200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradě hotových výdajů za dva úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH, a proto se částka dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce celkem 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. ledna 2021

Mgr. Martin Lachmann v. r.

předseda senátu